

- b) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o que tinguin adscrits.
- c) Els ingressos derivats de l'exercici de la seva activitat.
- d) Les subvencions, les donacions i qualsevol altra aportació voluntària d'entitats públiques i privades o de particulars.
- e) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, si escau, d'acord amb la normativa vigent.
- f) Qualsevol altres que li puguin correspondre.

Article 10. *Pressupost i contractació.*

1. El pressupost de l'Agència es regeix pel que estableixen el Decret legislatiu 9/1994, del 13 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya; la Llei 4/1985, reguladora de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i les successives lleis de pressupostos de la Generalitat.
2. Els contractes que subscriu l'Agència s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora dels contractes de les administracions públiques, amb les particularitats derivades de l'organització i el funcionament de la mateixa Agència.

Article 11. *Règim d'impugnació dels actes.*

1. Els actes dictats pels òrgans de l'Agència en l'exercici de llurs potestats administratives tenen la consideració d'actes administratius.
2. Els estatuts de l'Agència han de determinar el règim d'impugnació dels actes dels seus òrgans.

Article 12. *Comptabilitat i control econòmic.*

1. El règim de comptabilitat de l'Agència s'ha de subjectar al pla especial que aprovi la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya.
2. El control de caràcter financer de l'Agència té per objecte comprovar-ne el funcionament econòmic-financer i s'efectua pel procediment d'auditoria, el qual substitueix la intervenció prèvia de les operacions corresponents. L'auditoria s'ha de fer o bé directament per la Intervenció General de la Generalitat o bé sota la direcció d'aquesta.

Article 13. *Dissolució i modificació.*

1. La dissolució de l'Agència es produeix per llei, la qual ha d'establir el procediment de liquidació i la forma mitjançant la qual els òrgans de l'Agència continuen exercint les funcions fins que la liquidació sigui total.
2. La modificació de la naturalesa jurídica de l'Agència requereix una llei del Parlament.

Disposició transitòria primera.

Els funcionaris dels cossos d'administració general i dels cossos especials de la Generalitat de Catalunya adscrits al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació i als organismes que en depenen, que compleixen funcions atribuïdes a l'Agència, i també funcions d'administració i de gestió i altres funcions auxiliars que hi són vinculades, poden ésser adscrits a l'Agència, mitjançant una resolució del secretari o secretària general del Departament a mesura que se'n constitueixi l'estructura orgànica, en les mateixes condicions que els són aplicables quan entri en vigor aquesta llei.

Disposició transitòria segona.

Mentre l'Agència no assumeixi el ple exercici de les funcions que té atribuïdes, aquestes funcions han de continuar essent exercides pels òrgans i els serveis corresponents del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

Disposició transitòria tercera.

A mesura que l'Agència assumeixi les seves funcions, s'ha de subrogar en els contractes i els convenis que afecten les funcions que té atribuïdes formalitzats pel Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació i els organismes que en depenen.

Disposició final.

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya». Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de maig de 2001.

ANDREU MAS-COLELL,
Conseller d'Universitats,
Recerca i Societat
de la Informació

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3407, de 12 de juny de 2001)

CAP DE L'ESTAT

12067 REIAL DECRET LLEI 11/2001, de 22 de juny, pel qual es modifica l'article 29 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, i s'estableixen normes pressupostàries per atendre les despeses derivades d'actuacions del Ministeri de Foment en carreteres estatals. («BOE» 150, de 23-6-2001.)

Aquest Reial decret llei té com a objecte, d'una banda, modificar la regulació de les potestats dels òrgans del Ministeri de Foment respecte a les carreteres estatals, en els casos en què exigències de seguretat viària o de caràcter tècnic requereixin una intervenció administrativa per regular-ne la utilització. En particular, es regulen de manera específica les mesures que s'han d'adoptar quan de les circumstàncies anteriors derivi la necessitat de desviar el trànsit per una autopista explotada en règim de concessió.

La realització d'obres en determinats trams de carreteres, unida a les exigències tècniques i, sobretot, de seguretat viària en el conjunt de la xarxa viària, motiven la necessitat d'adoptar mesures temporals en alguns trams d'autopistes de peatge de titularitat estatal, que consisteixen en la desviació de trànsit, totalment o parcialment, per l'autopista. Això es fa especialment necessari per a les travessies en què un elevat nombre d'accidents mortals exigeix, amb caràcter immediat, l'adopció de mesures com les que es preveuen aquí, que poden contribuir eficaçment a la lluita contra la sinistralitat a les nostres carreteres.

En definitiva, el que ara es regula de manera específica és el recurs a les autopistes o a trams d'autopistes com a variants provisionals de carreteres, especialment per raons de seguretat viària. Això és justificable només quan ho demostren les raons d'interès públic esmentades, derivades de la necessitat d'unir el major grau possible de seguretat viària amb motius d'economia de mitjans que aconsellen recórrer a l'ús d'instruments disponibles, sempre amb el caràcter de provisionalitat determinat per la durada temporal de les circumstàncies exposades. En conseqüència, aquests supòsits no encaixen en el procediment ordinari de modificació contractual «ius variandi» que preveu l'article 24 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió, tant pel caràcter excepcional de la mesura com per les raons d'urgència a què normalment respon.

Això comporta, lògicament, la indemnització al concessionari pels perjudicis causats, cosa que es tradueix en un finançament, amb càrrec als pressupostos públics, de peatges per categories específiques de vehicles. Per tot això, i com a complement de la modificació legal exposada, aquest Reial decret llei dicta les normes per fer les modificacions pressupostàries necessàries per atendre les indemnitzacions corresponents a les actuacions que, amb aquest motiu, s'han de fer en el present exercici pressupostari, així com les derivades de resolucions que adopti, per les mateixes raons, la Delegació del Govern en Autopistes Nacionals de Peatge abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

D'altra banda, la necessitat extraordinària i urgent d'aquest Reial decret llei deriva de diverses circumstàncies. Primer, per la necessitat inajornable d'abordar amb caràcter específic un supòsit de fet com aquest, ateses les nombroses incidències que es produeixen a la xarxa viària, especialment amb vista a la pròxima campanya estival. Segon, per la importància creixent de la seguretat viària per a l'interès públic, que requereix de l'ordenament l'establiment de mecanismes àgils i adequats per resoldre els problemes que es plantegen a la Xarxa de Carreteres de l'Estat. I tercer, per la necessitat d'acompanyar les facultats administratives dels crèdits necessaris per fer efectives les compensacions que escaiguin als afectats per les mesures acordades.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Hisenda i del ministre de Foment i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de juny de 2001,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació de l'article 29 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres.*

L'article 29 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres, ha de tenir la redacció següent:

«Article 29. El Ministeri de Foment, sens perjudici del que estableixen altres disposicions i de les facultats d'altres departaments ministerials, pot imposar, en l'àmbit de les seves competències, quan les condicions, les situacions, les exigències tècniques o la seguretat viària de les carreteres estatals ho requereixin, limitacions temporals o permanents a la circulació en determinats trams o parts de les carreteres. També és competència del Ministeri de Foment fixar les condicions de les autoritzacions excepcionals que, si s'escau, pugui atorgar l'òrgan competent i senyalitzar les corresponents ordenacions resultants de la circulació.

Quan de les circumstàncies anteriors derivi la necessitat de desviar el trànsit dels vehicles que

es determinin, per la totalitat o una part d'una autopista explotada en règim de concessió, el delegat del Govern a les Societats Concessionàries d'Autopistes Nacionals de Peatge pot acordar la desviació i, en aquest cas, amb l'informe previ del Ministeri d'Hisenda i l'audiència del concessionari, ha de fixar les condicions d'utilització de l'autopista amb caràcter temporal i establir la compensació que correspon al concessionari pels perjudicis que s'originin, sense que hi sigui aplicable l'article 24 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió.

Les limitacions a la circulació o qualsevol altra restricció adoptada i, si s'escau, les desviacions acordades, s'han de comunicar a les autoritats competents en matèria de trànsit, circulació de vehicle de motor i seguretat viària, perquè aquestes adquireixin les mesures de vigilància, disciplina i regulació del trànsit, i mantinguin actualitzada la informació sobre les vies que s'ofereixi als usuaris.»

Article segon. *Finançament.*

El finançament necessari per atendre les despeses que derivin de les resolucions que dicti el delegat del Govern a les Societats Concessionàries d'Autopistes Nacionals de Peatge, de conformitat amb el que preveu l'article anterior, s'ha de fer amb càrrec al pressupost del Ministeri de Foment, de conformitat amb el règim de modificacions pressupostàries que estableix el text refós de la Llei general pressupostària, sense que hi siguin aplicables les limitacions que preveu l'article 11.3 de la Llei 13/2000, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2001.

Disposició final primera. *Efectes econòmics inicials.*

Aquest Reial decret llei també és aplicable a les compensacions derivades d'actuacions anteriors a la seva entrada en vigor, sempre que siguin com a conseqüència de les resolucions adoptades pel delegat del Govern en les Societats Concessionàries d'Autopistes Nacionals de Peatge o, si s'escau, pel cap de Demarcació de Carreteres, i que s'esmenten a l'annex, que consisteixen en el finançament estatal dels peatges pel trànsit de vehicles en autopistes de peatge per raó de les mateixes circumstàncies que preveu l'article 29 de la Llei 25/1988.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de juny de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

1. Finançament del 37,5 per 100 del peatge pel trànsit de vehicles pesants per l'autopista A-68 (Bilbao-Saragossa), en els recorreguts Cenicero-Agoncillo, Navarrete-Agoncillo i viceversa, amb motiu de la construcció de les obres «variant de circumvallació sud de Logronyo i enllaç amb el carrer Piqueras», des de l'1 de maig de 1999 fins a la recepció provisional de les obres.

2. Finançament parcial del peatge pel trànsit de vehicles pesants a la zona de Lleida de l'autopista A-2

durant l'execució de les obres dels trams de la N-II: Santa Maria del Camí-Igualada i Cervera-Santa Maria del Camí, que consisteix en 1.000 i 1.500 pessetes, per viatge o transacció als vehicles del grup de tarifes pesants 1 i pesants 2, respectivament, IVA inclòs, des del 27 d'abril de 1999 fins a l'acabament de les obres.

3. Finançament del 50 per 100 del peatge pel trànsit de vehicles per la A-7 motivat per les obres de rehabilitació del pont sobre el Fluvià. CN-II, PK 739,9. Terme municipal de Bàscara (Girona), des del dia 12 de juliol de 1999 fins al març de 2000.

4. Finançament de dos terços del peatge pel trànsit de vehicles de transport a l'itinerari el Vendrell-Salou de l'autopista A-7, a les estacions de Tarragona (tronc i accés) i del Vendrell (tronc i accés), durant el període d'execució de les obres de les variants de Tarragona i Torredembarra-Altafulla, des del dia 10 de gener de 1999 fins al 5 de març de 2001.

12068 INSTRUMENT de ratificació de l'Acord sobre la conservació dels cetacis de la mar Negra, la mar Mediterrània i la zona atlàntica contigua, fet a Mònaco el 24 de novembre de 1996. («BOE» 150, de 23-6-2001.)

Atès que el dia 24 de novembre de 1996 el plenipotenciari d'Espanya, nomenat en la forma escaient a aquest efecte, va signar a Mònaco l'Acord sobre la conservació dels cetacis de la mar Negra, la mar Mediterrània i la zona atlàntica contigua, fet al mateix lloc i en la mateixa data,

Vistos i examinats el preàmbul, els 17 articles i els dos annexos de l'Acord esmentat,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i ferma, mando expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotassinat ministre d'Afers Exteriors.

Madrid, 7 de gener de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
ABEL MATUTES JUAN

ACORD SOBRE LA CONSERVACIÓ DELS CETACIS DE LA MAR NEGRA, LA MAR MEDITERRÀNIA I LA ZONA ATLÀNTICA CONTIGUA

Les parts,

Recordant que la Convenció sobre la conservació de les espècies migratòries d'animals silvestres de 1979 promou l'adopció de mesures cooperatives internacionals per a la conservació de les espècies migratòries;

Recordant, així mateix, que la tercera reunió de la Conferència de les parts en la Convenció, feta a Ginebra al setembre de 1991 va instar els estats de l'àrea de distribució a col·laborar amb vista a subscriure, sota els auspicis de la Convenció, un acord multilateral per a la conservació dels petits cetacis de les mars Mediterrània i Negra;

Reconeixent que els cetacis formen part de l'ecosistema marí, que s'ha de conservar en interès de les generacions presents i futures, i que aquesta conservació és un interès comú;

Reconeixent la importància d'integrar les accions encaminades a la conservació dels cetacis amb activitats

relatives al desenvolupament socioeconòmic de les parts afectades per aquest Acord, incloses activitats marítimes com la pesca i la circulació lliure de vaixells de conformitat amb el dret internacional;

Conscients que l'estat de conservació dels cetacis pot resultar afectat negativament per factors com ara la degradació i la pertorbació dels seus hàbitats, la contaminació, la reducció dels recursos alimentaris, la utilització i l'abandonament d'aparells de pesca no selectius i les captures deliberades i incidentals;

Convençuts que la vulnerabilitat dels cetacis a aquestes amenaces justifica l'aplicació de mesures de conservació específiques, en els casos en què no existeixin, pels estats o les organitzacions regionals d'integració econòmica que exerceixen la sobirania i/o la jurisdicció sobre qualsevol part de la seva àrea de distribució i pels estats sota el pavelló dels quals navegaven vaixells que es dediquin, fora dels límits de la seva jurisdicció nacional, a activitats que poden afectar la conservació dels cetacis;

Subratllant la necessitat de promoure i facilitar la cooperació entre estats, organitzacions regionals d'integració econòmica i organitzacions intergovernamentals i el sector no governamental per a la conservació dels cetacis de la mar Negra, la mar Mediterrània, les aigües per les quals es comuniquen aquestes mars i la zona atlàntica contigua;

Convençuts que la signatura d'un acord multilateral i la seva aplicació mitjançant mesures coordinades i concertades contribueixen de manera significativa a la conservació dels cetacis i dels seus hàbitats de la forma més eficaç, i també tenen efectes beneficiosos secundaris per a altres espècies;

Reconeixent que, malgrat la recerca científica duta a terme en el passat o actualment en curs, el coneixement de la biologia, l'ecologia i la dinàmica de poblacions dels cetacis és deficient, i que és necessari desenvolupar la cooperació per a la recerca i el seguiment d'aquestes espècies per tal d'aplicar plenament mesures de conservació;

Reconeixent, així mateix, que l'aplicació efectiva d'un acord d'aquesta índole requereix que, amb un esperit de solidaritat, es doni assistència a determinats estats de l'àrea de distribució en relació amb la recerca, la formació i el seguiment dels cetacis i dels seus hàbitats, així com per a la creació o la millora d'institucions científiques i administratives;

Reconeixent la importància d'altres instruments d'àmbit mundial i regional aplicables a la conservació dels cetacis signats per nombroses parts, com són la Convenció internacional per a la regulació de la pesca de la balena de 1946; el Conveni per a la protecció de la mar Mediterrània contra la contaminació de 1976, els seus protocols connexos i el Pla d'acció per a la conservació dels cetacis a la mar Mediterrània, adoptat sota els seus auspicis el 1991; el Conveni relatiu a la conservació de la vida silvestre i del medi natural a Europa de 1979; la Convenció de les Nacions Unides sobre el dret del mar de 1982; la Convenció sobre la diversitat biològica de 1992; el Conveni per a la protecció de la mar Negra contra la contaminació de 1992, i el Pla global d'acció per a la conservació, l'ordenació i l'aprofitament dels mamífers marins del Programa de les Nacions Unides per al medi ambient adoptat el 1984; així com les iniciatives, entre altres, del Consell General de Pesca de la Mediterrània, la Comissió Internacional per a l'Exploració Científica de la Mediterrània i la Comissió Internacional per a la Conservació de la Tonyina de l'Atlàntic,

Han convingut:

Article I. Àmbit d'aplicació, definicions i interpretació.

1. a) L'àmbit geogràfic d'aquest Acord, d'ara endavant denominat la "zona de l'Acord", el constitueixen